

L'ANC recupera la iniciativa pròpia amb una acció sorpresa a la Sagrada Família

written by Redacció Unilateral | 14 de juny de 2019

L'ANC ha fet una acció sorpresa a la Sagrada Família, a Barcelona. Amb el lema, "Som una nació, tenim dret a l'autodeterminació" els voluntaris d'aquesta entitat han entrat a la coneguda basílica de l'arquitecte Gaudí, tot volent posar de manifest la situació d'estancament que viu l'execució del mandat democràtic sorgit del referèndum d'autodeterminació del passat primer d'octubre de 2017.



En general, i després de moltes esperes, des dels òrgans de govern d'aquesta multitudinària entitat s'ha decidit potenciar aquest tipus d'accions, sempre no violentes i des dels estrictes preceptes de la desobediència activa. La voluntat d'aquests voluntaris és fornir un moviment de resistència passiva prou fort com per activar, des d'una posició cívica, els mecanismes polítics que facin possible el compliment dels mandats democràtics, de la voluntat popular. Una proposta, per altra banda, que si creix prou bé, és la base ferma sobre la qual es pot completar el full de ruta de l'entitat cap a la independència del país, per la via unilateral.

La democràcia espanyola viu hores baixes, si alguna vegada les havia tingudes altes, i això arrossega la vida política catalana a un carreró sense sortida que fonts internes de l'ANC titllen de processisme o de paràlisi. El deteriorament

democràtic, en forma de vots que es queden sense representació o de la judicialització intensa dels afers públics, suposa un repte cívic de dimensions extraordinàries, de manera que calen reaccions col·lectivament conscients.

Pels voluntaris que han fet possible aquesta acció, la seva determinació és el resultat d'una frustració creixent i de la necessitat d'articular un nou llenguatge, que si bé també tindrà "manifestacions i samarretes", cada vegada més ha de tenir un contingut ampli i essencial de resistència organitzada pacífica i no violenta, tot escalant les incongruències del sistema actual fins on es pugui.

El conflicte catalano-espanyol passa per la ignorància volguda i la implacable repressió d'una de les parts. El temor i la desafecció entre els catalans, històricament instal·lada per raons òbvies, semblava que s'havia superat després que per mitjà de grans mobilitzacions s'havia aixecat l'ànim i la voluntat d'expressar-se com a poble o nació que viu ocupada i assimilada pel sistema de dominació de l'actual estat.